

ALAMAT NG
AMPALAYA

סיפור הקישוא המר
אגדה פיליפינית

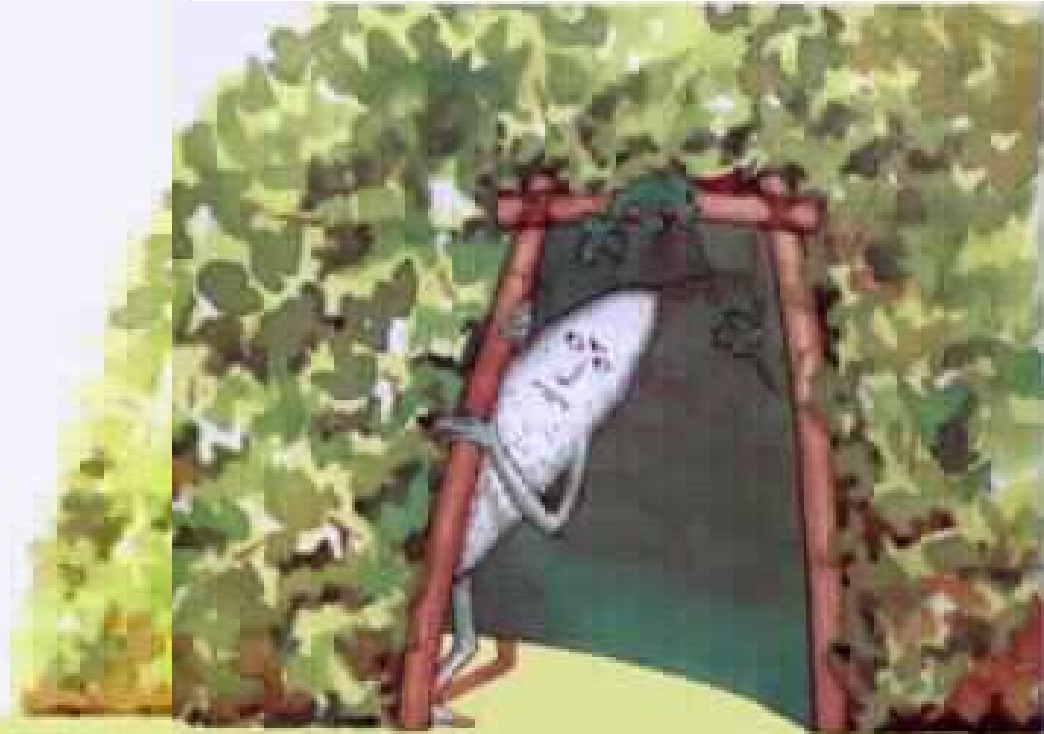

כתב אוגי ריברה
ציורים קורה אלגנו

לפני הרבה זמן
בעיר סאריבה
שבפיליפינים חיו
ירקות שונים. שם
צנונית ומלפפון
רצו בצחוק זה
אחרי זה, שום,
בצל ודלועים זרקו
כדור, צנון, חציל
וזנגביל שחקו
מחבואים, בזמן
שעגבנייה וקישוא
התחממו בשמש.

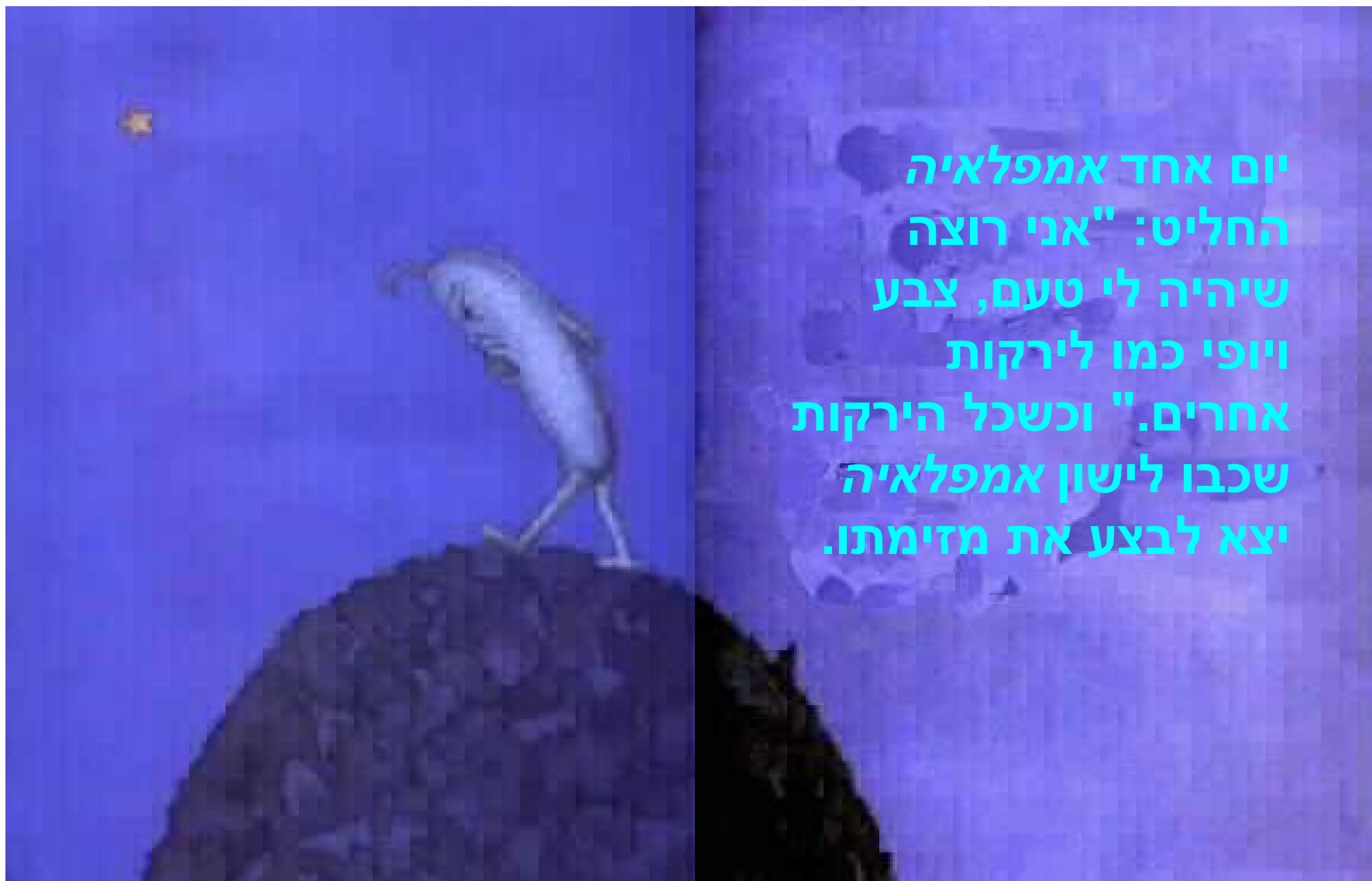
יום אחד הופיע בעיר
ירק חדש. קראו לו
אמפלאיה . היה זה
סוג של קישוא, חיוור
מאוד וחסר כל טעם.

בגלל חוסר הטעם והצבע שלו
הוא מהר מאוד התחיל לקנא
בירקות אחרים. הוא נעשה רגזן,
וצעק על ירקות אחרים שהתקרבו
לבקתה שלו:

"אל תבואו אלי! אינני רוצה
אתכם! לכו מפה!"
ולכן כל הירקות התחמקו
מאמפלאיה .

יום אחד אמפלאיה
החליט: "אני רוצה
שיהיה לי טעם, צבע
ויופי כמו לירקות
אחרים." וכשכל הירקות
שכבו לישון אמפלאיה
יצא לבצע את מזימתו.

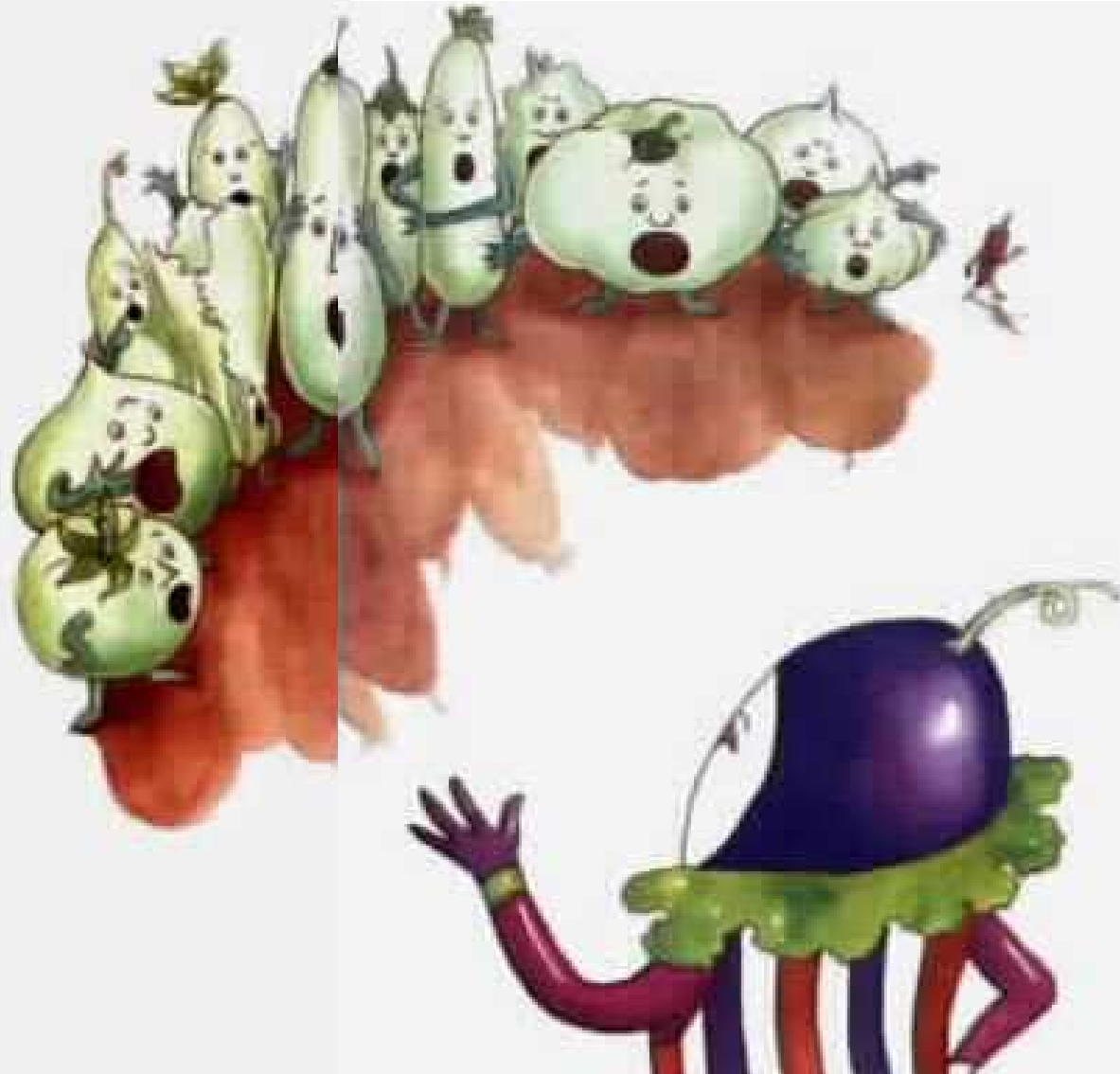

**בשקט התגנב לבקתות של ירקות
אחרים, וכשהם לא מרגישים כלל
הוא גנב את המתיקות של
האבטיח, שם בסל את החומציות
של עגבנייה ואת החריפות של
זנגביל. מאדן החלון הוא סחב את
גוון הפנים של הצנונית, הוריד את
הסגול של החציל ואת הירוק של
המלפפון.**

**הוא גם לקח את פריכות הצנון,
העור הדק של הבצל, הפנים
החלקות של העגבנייה ואפילו
החספוס של עלי כרוב.
"הה! עכשיו כל הטעמים, הצבעים
והיופי הם שלי! בוודאי כולם יקנאו
בי" אמר לעצמו.**

למחרת התפשטה
השמועה של השוד
הגדול. כל הירקות
התאספו ולא
האמינו לעיניהם.
לפניהם הופיע
אורח בלתי צפוי
ירק מארץ זרה.
העור שלו היה
בצבעים שונים
והטעם שלו
השתנה כל רגע!
באמת ירק מוזר
ביותר!

אך העגבנייה לא רצתה להאמין שהאורח
החדש הוא באמת ירק. לכן יותר מאוחר
בלילה היא אספה את ידידיה הירקות
וביחד התגנבו לבקתה של הירק המוזר.

**ושם ראו איך הוא מוריד מעצמו
בהדרגה את כל הטעמים,
הצבעים וההידור. ומתחת כל
אלה התגלה להם אמפלאיה
הרגזן!**

את אמפלאיה העמידו למשפט
לפני **אסיפת הירקות הטריים**
ביותר, הירוקים ביותר והמזינים
ביותר. כל הירקות מהעיר
סאריבה הגיעו. הגיעו גם הפיות
של השמש, האדמה, המים
והאוויר ששמשו כשופטים.
"לא נוצר עוד ירק שיש לו כל
הטעמים, הצבעים והיופי
שבטבע" קראה פיית השמש.
"אתה פשעת נגד חוקי הירקות
והטבע" אמרה פיית האדמה.
"נעניש אותך.." אמרה פיית
המים.

**"כעונש תחזיק בכל
הצבעים, הטעמים
והמראים של כל הירקות
שמהם גנבת!" קראה
פיית האוויר.**

אחרי המשפט הפיות
החזירו לכל הירקות
מה שנגנב להם, אך
לאמפלאיה השאירו
גם אותם.
"איזה עונש זה?"
צחק אמפלאיה .
אך באותו הלילה קרה
לו דבר מוזר.

**כל הצבעים, הטעמים והמראים
התחילו להתערבב בגופו, זה
בזה. ומאחר שהיו שם הלבן,
האדום, הסגול, הירוק וצבעים
אחרים, עורו נעשה ירוק כהה.
מאחר והחלקות והחספוס
התערבבו, פניו נעשו מקומטים.
וגם המתיקות, החמיצות,
החריפות וטעמים אחרים לא
הצליחו להתאחד, וטעמו נעשה
מר ביותר.**

היום אמפלאיה הוא
ירוק כהה בחוץ,
קליפתו מקומטת
וטעמו מר.
הוא אמנם מזין מאוד,
אך לא אוהבים אותו.
אבל הוא מצטער על
מעשיו. לכן, בפעם
הבאה כשתמצאו
אותו בצלחות שלכם,
סלחו לו ונסו לטעום
אותו.

